

בס"ד. שיחת יום ג' פרשת חוקת, ו' תמוז ה'תשכ"א.

— למדריכות תחינה, הנוסעות למחנה-קיץ „אמונה“, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. בפרשת השבוע¹ מספרת התורה, שלאחר פטירת מרים "לא הי' מים לעדה", "מכאן שכל מ' שנה הי' להם הבאר בזכות מרים". אלא שלאח"ז עשה הקב"ה נס מיוחד ע"י משה ואהרן, וחזרה נביעת המים מבארה של מרים².

וככל ענין בתורה, אפילו הסיפורים שבתורה, שנצטוונו ללמדו וללמוד ממנו, כן הוא גם בסיפור האמור — שאף שאין זה דבר הלכה, אלא סיפור, אעפ"כ, חייבים אנו ללמדו וללמוד ממנו כיצד להתנהג בחיי היום-יום.

ב. לכאורה אינו מובן: מדוע הוצרכו המים להיות בזכות מרים דוקא, ולא בזכות משה ואהרן?

ועד כדי כך, שלאחר הסתלקות מרים, הוצרכו לנס מיוחד בכדי להחזיר את נביעת המים, וגם אז — לאחר שחזרו המים בזכות משה ואהרן — היתה עדיין נביעתם מבארה של מרים דוקא!

נמצינו למדים, שענין המים שייך (לא לאנשים, אלא) לנשים דוקא.

ג. וביאור הענין:

צורך האדם במים, הוא לא פחות מהצורך במזון, אלא שפעולת המים היא — כמ"ש הרמב"ם³ שהמים "אינם מן המזונות, אבל הם מוליכין המזון למקומותיו הידועות".

כלומר: את הכח והחיות — מקבל האדם מן המזון, אבל כדי שהמזון, עם סגולותיו להזין ולתת כח באדם, יגיע לכל חלקי הגוף — הרי זה ע"י שתיית מים דוקא. ואם אדם יאכל ולא ישתה — אזי ישאר המזון בחלק אחד מגופו, ולא יגיע לכל שאר חלקי הגוף.

ועד"ז ברוחניות:

(3) פיה"מ עירובין רפ"ג.

(1) חוקת כ, ב ובפרש"י.

(2) תענית ט, א.

ענין המזון ברוחניות הוא — תורה ומצוות, שהם המזינים והנותנים כח וחיות בעם ישראל.

אמנם, כדי שהמזון — התומ"צ — יגיע לכל חלקי הגוף של בני"י, שכולם, זקנים וצעירים, אנשים ונשים וכו', הם "קומה אחת שלימה"⁵ — יש צורך להוליך ולהביא את המזון, התומ"צ, באופן שיגיע אל כל אחד מישראל.

והכח להוליך ולהביא את המזון — ניתן לאשה היהודי' ולבת היהודי' יותר מאשר לאיש, מצד הטבע שהטביע הקב"ה בנשים, שיש להן את הגישה הנכונה כדי להגיע לכל לב יהודי, ועד לעומק הלב, ועי"ז — להחדיר בו את האור היהודי של התורה והמצוות.

ולכן שייך ענין המים לנשים דוקא, כי ענין המים ברוחניות הוא הכח להוליך ולהביא את אור התומ"צ בכל הגוף היהודי, וכח זה ניתן לנשים יותר מאשר לאנשים.

וכיון שבזמן שהיו בני"י במדבר היתה הגשמיות שלהם באופן שהי' ניכרת בה הרוחניות — ע"ד המעמד ומצב דלעתיד לבוא, שהרוחניות תשלוט על הגשמיות, ועד שהגשמיות והרוחניות יהיו כולא חד — לכן היו גם המים הגשמיים בזכותה של מרים דוקא. — כל עניניהם של בני"י נמשכו ע"י שלשה רועי ישראל: משה אהרן ומרים, וביניהם גופא — היו המים בזכותה של מרים דוקא.

ד. ענין זה מהוה הוראה עבור כל נשי ישראל בכלל, ועבורכן, בעמדכן להיות מדריכות לילדות, בפרט — שתנצלו את הכח שנתן לכן הקב"ה, ותנצלו זאת במלוא המדה, כדי להחדיר יהדות — שזהו האור האמיתי — בלבן של חניכות המחנה.

ועי"ז תקבלו גם אתן את שרכן — שפעולתכן עם הילדות תוסיף גם אצלכן תוקף גדול יותר⁶, להיראות כפי המתאים לבת ישראל, בת שרה רבקה רחל ולאה.

אחת השיטות ("מעטאָדעס") להשפיע על הזולת היא — ע"י שמראים לו "דוגמא חי". ולכן, צריכות גם אתן בעצמכן להתחזק עוד יותר בהנהגה המתאימה לבת שרה רבקה רחל ולאה, כדי שהנהגה זו תשפיע גם על מחונכותיכן, שתהיינה בריאות בגשמיות וברוחניות.

(4) ראה גם תניא ספ"ה. ובכ"מ.

(5) לקו"ת ר"פ נצבים. סהמ"צ להצ"צ

(6) חסר קצת (המז"ל).

יתן השי"ת שתצליחו בעבודתכן, ושתעשו את מלאכתכן מתוך שמחה וטוב לבב ("מיט אַ גוטע שטימונג"), ואתן וחניכות המחנה תהיו בריאות, גוף בריא ונפש בריאה, ותמשיכו זאת גם על כל השנה כולה, הן בגשמיות והן ברוחניות.

סעו לשלום, והצליחו בעבודתכן, הן עם עצמכן והן עם החניכות.

